

Jaaroverzicht 2010

Inhoudsopgave

Voorwoord Bob Bergkamp	2
Voorwoord Hans Meijer	2
Topsport	
Nationaal team honkbal	4
Nationale teams honkbal jeugd	6
Nationaal team softbal	8
Nationale teams softbal jeugd en mannen	10
Competitie	
Honkbal hoofdklasse	12
Softbal hoofdklasse	14
All Star Game	16
Opleidingen	18
European Coach Clinic	19
Breedtesport	
Beeball en G-honkbal	20
En verder	
European Big League Tour	24
Sponsors, partners en suppliers	26
Kalender 2011	27

Teksten: Loet van Schellebeek, Marco Stoovelaar, Jelle Postma en Ronald van Dam
Fotografie: Ron Wicklert (Eye Of The Tiger), Kees Ettema (www.morethanclassic.eu), Marco Stoovelaar en KNBSB.

Koninklijke Nederlandse Baseball en Softball Bond

Postadres	Bezoekadres	Telefoon: 030 751 3650
KNBSB	Huis van de Sport	Fax: 030 751 3651
Postbus 2650	Wattbaan 31-49	Mail: info@knbsb.nl
3430 GB Nieuwegein	3439 ML Nieuwegein	Web: www.knbsb.nl

Besturen bij fantastische sporten

Vanaf maart 2010 mag ik voorzitter zijn van een compleet nieuw bestuur van de KNBSB. Vanuit de 'sollicitatiecommissie', het interim bestuur en de directie waren wij goed voorbereid op wat ons bestuurlijk te wachten stond. Met het meerjaren beleidsplan KNBSB 2009-2012 in de hand zijn de volgende zaken in 2010 opgepakt:

- Uitwerken voorstellen nieuwe organisatiestructuur, die op 11 december 2010 door de bondsraad in grote meerderheid zijn geaccordeerd.
- Invulling communicatie en marketing/sponsorwerving binnen het KNBSB bondsbureau (in samenwerking met de Nederlandse Basketball Bond) met extern verworven middelen.
- Verdere uitwerking en invulling van de verenigingsondersteuning met onze vrijwillige clusterondersteuners.
- En zo kan ik nog wel even doorgaan.

De uitstekende samenwerking tussen bestuur, bestuursleden en bondsbureau, ieder met zijn eigen verantwoordelijkheid, is mij het meest plezierig opgevallen in 2010.

Plezierig vond ik ook de kennismaking met de vele vrijwilligers van de KNBSB en de vertegenwoordigers van de verenigingen, die ik tijdens de Haarlemse Honkbalweek, de bondsraad of bij andere gelegenheden mocht ontmoeten en toespreken. Indrukwekkend was de bijeenkomst waarop wij als KNBSB afscheid namen van Rinus Paardekooper (Mr. KNBSB).

Voor de toekomst van honkbal, softbal, BeeBall en slagbal liggen er vele uitdagingen. Niet meer Olympisch zijn van onze sporten vraagt om extra inspanning om de voorwaarden te scheppen, zodat de noodzakelijke programma invulling kan worden geborgd. Werken aan het meerjaren beleidsplan 2013 - 2016 voor de KNBSB is ook een uitdaging die het bestuur graag voor zijn rekening neemt. Promotie van onze sport, ook voor steeds meer 'andere' deelnemers, alsmede de ondersteuning van verenigingen in hun dagelijkse werk en verdere ontwikkeling, zijn de uitdagingen waar we in 2011 met enthousiasme mee verder gaan. Daarnaast natuurlijk de voorbereidingen voor ons eeuwfeest, het 100-jarig bestaan van de KNBSB.

Uit naam van het bondsbestuur nodig ik u als voorzitter graag uit uw steentje in 2011 aan die uitdagingen bij te dragen. Dank daarvoor en veel speelplezier in het komende seizoen!

Bob Bergkamp, voorzitter

2010: een jaar van ontwikkeling en uitdaging

Voor u ligt jaaroverzicht 'nieuwe stijl' van de KNBSB. Een overzicht van de belangrijkste activiteiten en memorabele momenten in 2010. Een document dat als jaarverslag dient, maar ook een document dat voor presentatie en promotie doeleinden van de honkbal- en softbal-sport zal worden gebruikt.

Nieuw bestuur

Het in maart aangetreden bondsbestuur heeft op basis van het Meerjaren Beleidsplan KNBSB 2009 - 2012, invulling gegeven aan de nieuwe organisatiestructuur van de KNBSB. Op 11 december 2010 is de Bondsraad in grote meerderheid akkoord gegaan met deze nieuwe structuur, die in het voorjaar van 2011 wordt bekrachtigd in de statuten en reglementen. De nieuwe structuur doet recht aan een verdere professionalisering van de bond en een verbeterde communicatie met de verenigingen en de leden. Die is noodzakelijk om honkbal en softbal in Nederland op een hoger plan te kunnen brengen, waardoor deze prachtige sporten in staat worden gesteld het marktaandeel in de toekomst te vergroten. Ook voldoet de nieuwe structuur aan de eisen van Goed Sportbestuur en de met elkaar binnen NOC*NSF verband gestelde minimale kwaliteitseisen voor sportbonden.

Ledengroei met BeeBall

Alhoewel het ledenaantal van de KNBSB in 2010 stabiel is gebleven is zichtbaar dat de nieuwe spelvorm BeeBall bij de jongste jeugd met een groei van bijna 40 procent een flinke aanzet heeft gegeven voor de gewenste ledengroei. De verenigingen, maar ook gemeenten, basisscholen en jeugdinstituten, zijn enthousiast over de attractieve en dynamische spelvorm BeeBall. Binnen onze sportafdeling wordt gewerkt aan het doorontwikkelen van BeeBall om de spelvorm nog gericht op de doelgroep en de wensen en behoeften van verenigingen te laten aansluiten. Hierdoor hebben de verenigingen een eenvoudige spelvorm voor de jongste jeugd om op een leuke manier kennis te maken met onze sporten en in te stromen bij de vereniging. Dit moet voor de verenigingen en bond een solide basis leggen voor de toekomst.

G-honkbal

Onder de bezielande leiding van de veel te jong overleden collega Rinus Paardekooper is binnen de KNBSB het sportaanbod voor mensen met een lichamelijke en/of verstandelijke beperking ontwikkeld. Gestart in het najaar 2009 als CurveBall-G, met meerdere presentaties en demonstraties in 2010 heeft dit sportaanbod inmiddels de meer aansprekende en herkenbare naam G-honkbal gekregen.

In Noord-Holland is inmiddels een zevental teams bij verenigingen gestart en in Noord-Brabant is het doel om samen met verenigingen in 2011 tot vijf teams te komen, waardoor een heuse G-honkbal competitie niet lang meer op zich zal laten wachten.

De afdeling sport, bijgestaan door de werkgroep Gehandicaptensport KNBSB, zal ook deze spelvorm verder ontwikkelen, zodat verenigingen deze spelvorm aan hun sportaanbod kunnen toevoegen.

Nieuwe 'sportloot' van de KNBSB.

De KNBSB heeft zich op verzoek van een tweetal verenigingen in Amsterdam opengesteld voor slagbalverenigingen. Slagbal wordt vooral beoefend door onze Surinaamse medelanders. Samen met de twee Amsterdamse verenigingen zullen de slagbalverenigingen in Nederland worden benaderd om zich bij de KNBSB aan te sluiten. De bond wil voor deze verenigingen een slagbalcompetitie mogelijk te maken en deze clubs ondersteunen bij het verder ontwikkelen van de slagbalsport.

Sportieve resultaten

Kijkend naar de sportieve resultaten van de Nationale teams is 2010 opnieuw een memorabel jaar. Het honkbal A-team haalde tijdens de Intercontinental Cup opnieuw de finale, maar verloor daarin nipt van Cuba. Het versterkte daarmee de zesde positie op de wereldranglijst.

Helaas verloor het team na veertien jaar de Europese titel aan rivaal Italië, waardoor de Europese wisselbeker sinds lange tijd niet meer in zijn vertrouwde prijzenkast op het bondskantoor prijkt. Gelukkig kan (en zal!) dat in 2012 weer veranderen, wanneer het Europees Kampioenschap in Nederland gaat plaatsvinden.

Uitmunten was de prestatie van het AAA-team, dat bij het wereldkampioenschap voor junioren in Canada voor het eerst in de geschiedenis de zesde plaats behaalde. De spectaculaire overwinning op Cuba, al even uniek, was daar zeker debet aan.

Ook het Nederlands AA-team deed goede zaken door het Europees Kampioenschap in Eindhoven ongeslagen te winnen.

Uniek in 2010 was dat de clubs in de hoofdklasse elkaar niet alleen bestreden in de competitie, maar ook tot samenwerking kwamen, hetgeen resulteerde in bijvoorbeeld de eerste All Star Game op 4 juli in Den Haag.

De stijgende lijn in prestaties van het dames softbal A-team werd zichtbaar tijdens het wereldkampioenschap in Venezuela. Het team schreef geschiedenis door voor het eerst bij de beste acht landen van de wereld te eindigen. Na Europees kampioen te zijn geworden in 2009 een bewijs dat Craig Montvidas met het 'jonge' softbalteam de juiste richting is ingeslagen. Helaas leidde het verlies van één cruciale wedstrijd tijdens het Europees kampioenschap voor junioren tot de vijfde plaats voor Jong Oranje. Gelet op de winst in alle overige wedstrijden tijdens dit toernooi een teleurstellende en geflatteerde plek in de rangschikking.

Talentontwikkeling

Dat de meerjaren opleidingsplannen voor honkbal en softbal structuur brengen in de talentontwikkeling wordt zichtbaar in de doorstroom van talenten van de nationale jeugdteams naar de A-teams.

Bij honkbal vervullen de Baseball Academies in het nationale programma een groeiende professionele rol, waardoor de mogelijkheid voor talenten om in Amerika voor een professionele organisatie te spelen zijn vergroot. Afgelopen jaar tekenden vijf spelers een profcontract.

Het softbalprogramma staat sterk onder de druk vanwege de financiële (on)mogelijkheden voor talentontwikkeling en topsport. Toch weten de begeleidingsstaven voor onze softbaltalenten een op resultaat gericht programma te bieden.

Opleidingen kader

Het Ministerie van VWS heeft in 2010 alle trainer/coaches opleidingen gekwalificeerd als erkende opleidingen. De trainer/coach opleidingen op niveau 2, 3 en 4 kunnen tevens vanaf 2010 via de Electronische Leeromgeving worden gevolgd.

Dit heeft geleid tot meer inschrijvingen voor de trainer/coach 2 (voorheen Jeugdtrainer/coach) en trainer/coach 3 opleiding. De trainer/coach 4 opleiding is aangeboden aan tien (ex-)internationals. Het eerste diploma is in het voorjaar van 2010 uitgereikt aan Ferenc Jongejan, een felicitatie waard. De overige deelnemers ronden in het eerste kwartaal van 2011 deze opleiding af.

Ook de belangstelling voor de scheidsrechter- en scoreropleidingen is in 2010 sterk toegenomen. Dat is te danken aan de inzet van de clusterondersteuners officialzaken in de richting van de verenigingen. Was het tot nu toe de gewoonte om deze opleidingen alleen aan te bieden tijdens de winterperiode, in 2010 is gestart met het aanbieden van de officialopleidingen ook tijdens het seizoen.

Sportiviteit & Respect

Met dit motto is in 2010 een samenwerkingsproject met een tiental bonden gestart om op en rond de velden initiatieven te ontwikkelen om sportiviteit en respect in de sport te handhaven of terug te brengen. De KNBSB heeft in dit kader een plan van aanpak opgesteld, waarmee de bond de verenigingen in 2011 zal benaderen. Concreet zal er een eerste pilot worden opgezet bij verenigingen met teams in een juniorencompetitie in 2011.

Tot slot

Zijn wij er al? Nee, nog lang niet. De ontwikkeling moet worden voortgezet. Gelukkig kan de KNBSB vanaf 2010 gebruik maken van professionals op het gebied van communicatie en marketing. Deze functies konden in samenwerking met de Nederlandse Basketball Bond en met behulp van externe middelen worden ingevuld.

De KNBSB is op de goede weg, zowel als het gaat om de organisatie als de sport(ieve) ontwikkelingen.

Aan ons – bondsbestuur, bondsbureau, de ruim 350 vrijwilligers en de verenigingen – de uitdaging om dit in 2011 verder uit te bouwen.

Hans Meijer

Algemeen directeur

Finaleplaats Taiwan mooie afsluiting van 2010

Het seizoen 2010 van het Nederlands honkbalteam kende ups en downs. Tot de 'ups' mag zeker de eindzege in de 25ste Haarlemse Honkbalweek worden gerekend, maar ook de finaleplaats bij het toernooi om de Intercontinental Cup. 'Down' was de Nederlandse honkbalfamilie nadat Oranje in Stuttgart de Europese titel na vijf opeenvolgende overwinningen aan Italië moest laten.

Haarlemse Honkbalweek

'Eén groot feest' is de titel van het fraaie jubileumboek dat de organisatoren van de Haarlemse Honkbalweek lieten verschijnen ter gelegenheid van de 25ste editie. En één groot feest was het medio juli. De selectie van manager Jim Stoeckel bleef zeven wedstrijden achtereenvolgens ongeslagen en mocht zich nog vóór de slotdag toernooiwinnaar noemen.

De Week van 2010 kende een primeur én een uitslag die de hele wereld over ging. Om met het laatste te beginnen: op dinsdag 13 juli versloeg het Nederlands team Cuba met 10-0 in zes en een halve inning, een pak slaag dat de zonen van Fidel Castro zich nooit eerder lieten welgevalen in Haarlem. En denk niet dat coach Germán Mesa met een stel beginnelingen naar Nederland was gekomen. Aan grote namen geen gebrek (Alexei Bell, Rolando Meriño, Eriel Sanchez, Norberto Gonzalez), wél aan grote ambities. In de finale, die geen finale was omdat Nederland al zeker was van de toernooizege, poetsen de Cubanen het blazoen enigszins op door met 12-5 te winnen.

De avond tevoren beleefde Haarlem de primeur van een tiebreak. Bij Nederland-Japan was het na negen innings 8-8. Om een beslissing te forceren, mogen beide coaches dan vanaf de tiende inning een slagman aanwijzen en het eerste en tweede honk bezetten met lopers die vóór hem in de slagvolg-orde staan. Japan hield aan dat buitenkansje één punt over, Nederland twee dankzij een uithaal van Danny Rombly over de buitenvelders heen. Het publiek kon het spectaculaire toetje best waarderen, zeker omdat Oranje won (10-9) en de toernooiwinst veiligstelde.

Voor vier spelers van het Nederlands honkbalteam waren er extra bloemen. Michiel van Kampen, Bryan Engelhardt en Danny Rombly kregen in Haarlem de versierselen uitgereikt die behoren bij de benoeming tot Lid van Verdienste van de KNBSB. Raily Legito mocht zich al sinds maart van dit jaar erelid noemen. Voor alle jubilarissen geldt dat zij het vereiste aantal interlands hebben gespeeld. In het geval Legito zijn dat er inmiddels zelfs meer dan tweehonderd.

Europees kampioenschap

Toen het slotweekend van het dertigste EK honkbal aanbrak, leek niets titelprolongatie van het Nederlands team in de weg te staan. Alle zeven wedstrijden op weg naar Stuttgart waren gewonnen, vijf daarvan zelfs zonder één enkel tegenpunt. Oranje kon bij het begin van de tweekamp tegen Italië de veelzeggende totaalscore van 67-3 overleggen. Het bleek weinig waard. De Italianen moesten in de zaterdagwedstrijd winnen van

Nederlanders in de Majors

Er stonden vorig jaar 55 spelers met een Nederlands paspoort onder contract bij Major League Baseball-organisaties. De laatste die een contract tekende was Nick Urbanus, bij de Texas Rangers. In de Majors speelden vorig jaar zes honkballers met de Nederlandse nationaliteit. Naast Jair Jurrjens (Atlanta Braves), Andruw Jones (Chicago White Sox) en Kenley Jansen (LA Dodgers) waren dat de 'home grown' Nederlanders Rick van den Hurk (Baltimore Orioles), Roger Bernadina (Washington Nationals) en Gregory Halman (Seattle Mariners). Laatstgenoemde was de 24e in een lange rij van spelers met een Nederlands paspoort die actief zijn geweest of nog actief zijn in de Majors. Halman maakte zijn debuut voor de Mariners op 23 september.

Golden Glove voor Gregorius

De KNBSB feliciteert Mariekson Gregorius met het winnen van de Golden Glove in de Australian Baseball League. De 21-jarige international werd uitgeroepen tot de best verdedigende speler in de professionele Australische honkbalcompetitie, die door Major League Baseball is gadopteerd. Gregorius won ook de Guus van der Heijden Memorial Trofee als beste international onder de 23 jaar tijdens de uitreiking van de KNBSB-awards. Met zijn verdedigende kwaliteiten reeg de korte stop in 2010 de prijzen aan-een, want Gregorius werd eveneens uitgeroepen tot beste verdedigende speler tijdens de Intercontinental Cup. Voor zijn werkgever Cincinnati Reds kwam hij afgelopen seizoen uit op Single A-niveau, waarna Gregorius door de Reds bij Canberra Cavalry werd gestald in de Australian Baseball League. Hoewel zijn club Canberra maar twaalf duels won en als zesde en laatste eindigde, maakte Gregorius als korte stop veel indruk door maar vijf veldfouten te maken tijdens het seizoen.

Nederland om de finale te bereiken en deden dat vol overtuiging: 11-3. Na achttien hits, waaronder vier homeruns, waren de knuppels voldoende opgewarmd om daags erna de Nederlandse werpers opnieuw het vuur na aan de schenen te leggen. Met name Leon Boyd had het zwaar te verduren. Nadat Diegomar Markwell zich redelijk had hersteld van een wankel start, kreeg de Nederlandse Canadees in de zesde inning back-to-backhomeruns van Guiseppe Mazzanti en Jairo Ramos Gizzi te verwerken. Bij 5-1 leek de beslissing gevallen, maar in de achtste inning richtte Oranje, dat zonder profs speelde, zich nog eenmaal op. Het werd 5-4 en met de kop van de slaglijst op komst, bood dat nog uitzicht op een comeback. Zover kwam het niet, want in de gelijkmakende slagbeurt lieten de Azzurri zich niet tegenhouden door Pioniers-pitcher Arshwin Asjes en Kinheim-closer Michiel van Kampen. Het einde kwam bij 8-4 en hoe diep de frustratie over de Nederlandse overheersing zat, bleek uit de enorme vreugde na afloop in het Italiaanse kamp.

Intercontinental Cup

Net als bij de vorige editie van het toernooi, in 2006, bereikte Oranje de finale en net als toen was Cuba de tegenstander. Draaide het destijds uit op een verlenging waarin de 'Red Machine' uiteindelijk de sterkste was, ditmaal hadden de Cubanen genoeg aan negen innings om de titel veilig te stellen. Hun 4-1 overwinning kwam alleen in de laatste inning in gevaar toen Nederland met volle honken en nog niemand uit het winnende punt aan slag kreeg. Een werperswissel maakte een einde aan de plotselinge dadendrang van de volgelingen van Jim Stoeckel die eerder in het toernooi ook al van Cuba hadden verloren, toen met 3-6.

Nederland kwam in Taiwan prima voor de dag en verloor behalve van Cuba alleen ternaauwernood van de profs uit Japan. Bij een 1-0 voorsprong in de negende inning hoefde nog slechts één nul te worden gemaakt voor de overwinning. 'Closer' Dennis Neuman slaagde daarin pas bij 1-2. Neuman was een van de acht nieuwelingen in de selectie in vergelijking met het EK. Meest opvallende nieuwkomers: pitcher Orlando Yntema, zoon van een Nederlandse vader en een Dominicaanse moeder, en Shawn Zarraga, een catcher van Arubaanse afkomst die in Amerika speelt. Yntema smaakte het genoeg van Italië te winnen, het land waar hij in 2010 competitie speelde (bij Catania). Later in het toernooi deed hij zijn Friese afkomst eer aan door het

hoofd koel te houden in de tiebreak tegen het gastland. Mariekson Gregorius besliste dat duel door een homerun.

Van de vijf overwinningen die Nederland boekte, zette die op Europees kampioen Italië in de openingswedstrijd de toon voor de rest van de week. De 10-0 eindstand was al na drie innings bereikt, onder meer dankzij homeruns van Raily Legito en Curt Smith.

Hensley Meulens schrijft geschiedenis

Hensley Meulens heeft geschiedenis geschreven met de San Francisco Giants. De voormalige speler en assistent-coach van het Nederlands honkbalteam won als hitting coach de World Series met de Giants die de Texas Rangers met 4-1 klopten in de best-of-seven-serie. Meulens is de eerste coach met een Nederlands paspoort die een World Series-titel veroverd. De Giants sloegen in die vijf duels zeven homeruns en scoorden in totaal 29 runs, mede de verdienste van hitting coach Meulens. Aanvallend kwamen de Giants op de belangrijke momenten door met een goede klap, zoals Meulens dat destijds bij de Olympische Spelen in 2000 ook deed voor Nederland tijdens de sensationele zege op Cuba.

Honkbal

Historische zesde plaats voor Jong Oranje bij WK

De Nederlandse AAA-honkballers schreven in 2010 geschiedenis. Het team eindigde bij het wereldkampioenschap in Canada op een prachtige zesde plaats. In de strijd om de vijfde plaats was Jong Oranje weliswaar kansloos tegen de Verenigde Staten (2-18), toch keerden Brian Farley en zijn ploeg met opgeheven hoofd terug naar Nederland, want nog nooit eindigde Jong Oranje zo hoog bij een WK. Het AAA-team werd bij terugkeer in Nederland dan ook volkomen terecht in de bloemen gezet.

Jong Oranje begon het toernooi om de wereldtitel met twee nederlagen (9-2 tegen Canada en 0-10 tegen Zuid-Korea), maar herstelde zich daarna goed met zeges op Panama (5-2), Tsjechië (13-4) en Cuba (8-9). Vooral die laatste zege baarde opzien en ging de wereld over. In een absolute honkbalthriller werkte de ploeg van coach Farley een 7-0 achterstand weg en trok het in de gelijkmakende achtste inning de stand gelijk door zes runs te scoren: 8-8. Het winnende punt werd in de verlenging (tiende inning) door Skip Visser over de thuisplaat gelopen. Met alle honken vol en twee man uit bleef Brennan Nijhof ijskoud aan slag en sleepte er vier wijd uit.

In de kwartfinale verloor het AAA-team met klein verschil van Taiwan (2-4), waarna Nederland in de strijd voor de vijfde t/m achtste plaats deed wat het grote Oranje bij het EK naliet: winnen van aartsrivaal Italië (8-5). De Verenigde Staten was vervolgens in de strijd om de vijfde plek een maatje te groot voor de Nederlandse honkballers. Het wereldkampioenschap werd uiteindelijk gewonnen door Taiwan dat in de finale met 4-8 van Australië won. Het brons ging naar de Cubanen die Canada met 8-2 versloegen.

Europese titel voor AA-team

Het Nederlands AA-team was met afstand de beste ploeg bij het Europees kampioenschap voor Cadetten in Eindhoven. De Nederlandse honkbaltalenten van 14 en 15 jaar waren in de finale met 14-4 te sterk voor Tsjechië. De 15-jarige Kaj Timmermans,

infielder en pitcher van het AA-team beleefde de finale van het toernooi als volgt:

"Ik stond in de finale helaas niet in de line-up. Ze wilden me bewaren als closer. Je kon de spanning voelen in de dug-out. De eerste paar innings kwamen we achter met twee punten, maar door een goede rally namen we een 10-4 voorsprong. In één van de laatste innings werd ik naar de bullpen gestuurd om los te gooien. Toen mijn team weer aan slag kwam rende ik snel naar het dug-out, want we hadden nog maar één punt nodig om met de mercy rule te winnen. Dat lukte. We waren kampioen. Was echt een heel lekker gevoel."

Big League-team maakt indruk

Het Nederlands Big League-team liet bij de Little League World Series in de Amerikaanse staat South Carolina een goede indruk achter. De ploeg verliet het toernooi door een nederlaag tegen de gedoodverfd titelfavoriet Puerto Rico. De extreem spannende wedstrijd werd na extra innings met 1-2 verloren. Oranje kwam, gelet op de reacties van de organisatie en de toeschouwers, goed voor de dag en had met wat meer ervaring een goede kans gehad om veel verder te komen in dit toernooi. Het Big League team van Nederland was de vertegenwoordiger van Europa bij de Little League World Series. Het team onder leiding van hoofdcoach Eric de Bruin dankte de uitzending aan het winnen van de Europese 'Regionals'.

Daal in de prijzen bij Academies Tournament

Tijdens het jaarlijkse MLB Academies Tournament werd Rodney Daal van de Scimitars beloond met de trofee voor beste slagman van het toernooi. Het evenement werd afgewerkt in de Armin Wolf Arena in het Duitse Regensburg. Het was de derde editie van het jaarlijkse toernooi, dat is bedoeld voor jonge honkballers tussen de 15 en 19 jaar die in hun eigen land uitkomen voor een Baseball Academy. Major League Baseball ondersteunt maar liefst 15 van deze honkbalscholen in zeven verschillende landen in Europa en helpt zo de ontwikkeling van ruim honderd Europese spelers te optimaliseren. In Regensburg wonnen de Nederlandse Academy-spelers drie van hun vier wedstrijden. Zweden (14-2), Italië (7-1) en Duitsland (10-5) werden verslagen. Alleen het verrassend goed spelende Frankrijk was met 10-4 te sterk voor Oranje.

Twaalf honkbaltalenten naar MLB Academy

Nederland vaardigde in 2010 maar liefst twaalf jonge honkbaltalenten af naar de European Academy van Major League Baseball in het Italiaanse Tirrenia. Op 5 mei werd er in Amsterdam op het veld van Amsterdam Pirates een speciale try-out gehouden voor vijftig jonge honkballers in de leeftijd van 15 t/m 19 jaar, allen lid van een nationale jeugdselectie. Zij konden die dag aan twintig MLB-scouts hun kwaliteiten laten zien. Major League Baseball nodigde vervolgens twaalf spelers uit om naar de MLB Academy in Italië te komen. Onder hen Rodney Daal (derde honkman van Scimitars MN/HCAW) en Nick Urbanus (middle infielder van L&D Amsterdam Pirates). Beiden tekende later in het jaar een profcontract, Daal bij de San Diego Padres, Urbanus bij de Texas Rangers.

Rotterdam Unicorns pakt de dubbel

De eerste editie van het Baseball Academy Tournament was zeer geslaagd. De 160 talenten van de zes Academies lieten op 23 en 24 mei gedurende twee dagen een hoog niveau zien tijdens de kick-off van wat een jaarlijks terugkerende toernooi gaat worden.

Tijdens de voorrondes op 23 mei werden driekampen gespeeld bij Badhoevedorp, TIW/Survivors, Thamen en Volewijckers. Op 24 mei werd de finaledag afgewerkt bij Amsterdam Pirates. In beide leeftijdscategorieën, aspiranten en junioren, ging de strijd tussen Rotterdam Unicorns en Diamonds Amsterdam. Bij de aspiranten won Rotterdam Unicorns overtuigend met 16-0. Ook bij de junioren was Rotterdam Unicorns met 5-0 de sterkste. Een welverdiende dubbel voor de Rotterdam Unicorns!

Op klompen naar Japan

Vijf jonge Nederlandse honkballers reisden eind juli naar Japan om in Tokyo deel te nemen aan de twintigste editie van de World Children's Baseball Fair. Maud Berkelmans (10, Roef!), Henny Doelmalik (10, Gryphons), Koen Halderman (11, DSS), Tijmen Takke (10, UVV) en Ruben van der Koppel (10, Neptunus) waren in gezelschap van Martijn Nijhoff, die in Japan als instructeur was betrokken bij de dagelijkse honkbalclinics voor de ruim 120 deelnemende kinderen uit 23 landen. De Nederlandse kids arriveerden met klompen aan in Tokyo. De WBCF is het jaarlijkse honkbalevenement van de World Children's Baseball Foundation en wordt georganiseerd om kinderen

uit verschillende culturen samen te laten komen en met elkaars achtergrond kennis te laten maken, terwijl ze tegelijkertijd getraind worden door ervaren instructeurs.

Envoy Coaches

Ook in 2010 kwamen er Envoy Coaches naar Nederland. Dit keer werden Butch Hudge, Don George en Rodger Gray naar Nederland gestuurd door Major League Baseball in het kader van het internationale Envoy Programma. Hierbij worden Amerikaanse coaches over de hele wereld uitgezonden om hun vakkennis te delen met jeugdcoaches en -spelers en zo de ontwikkeling van de honkbal sport te ondersteunen.

Hudge was van 7 april tot 7 mei in Nederland om trainingen te geven aan spelers van de Baseball Academies. George verzorgde tussen 2 mei en 25 juni trainingen en clinics bij verenigingen in Tiel, Groningen, Meppel, Emmen, Zwolle, Arnhem, Venray, Beek en Oosterhout. Gray tenslotte verbleef acht weken in Nederland om de catchers van de nationale teams en Baseball Academies te instrueren. Nederland kreeg in 1991 als eerste land een Envoy Coach op bezoek. Sindsdien hebben al 60 landen van het initiatief van Major League Baseball kunnen profiteren.

Nederlands Softbalteam: Stap voor stap

Het Nederlands dames softbalteam vervolgde in 2010 de ingeslagen weg van een jaar ervoor. Het succes van Valencia in 2009, waar voor het eerst in 19 jaar weer een Europees kampioenschap werd behaald, werd verder uitgebouwd en dat resulteerde in 2010 in plaatsing voor de play-offs op het wereldkampioenschap.

Na de Olympische Spelen van 2008 in Peking zette een groot aantal internationals een punt achter hun internationale loopbaan. De Spelen vormden twee jaar geleden voor velen de afsluiting van een zwaar en emotioneel jaar. Ondanks de enorme inzet van de groep speelsters tijdens de intensieve voorbereiding op weg richting Peking kwam het er in China uiteindelijk niet uit. Een nog grotere domper was dat softbal korte tijd later ook nog eens werd geschrapt op het Olympische programma. De International Softball Federation (ISF) begon met BackSoftball, een internationale campagne om het softbal weer terug te krijgen op de Olympische Spelen. De Nederlandse international Saskia Kosterink maakt sinds november 2008 als Athlete Ambassador deel uit van de BackSoftball-campagne. De ISF is optimistisch over de kansen dat softbal in de toekomst weer Olympisch zal worden.

Een paar maanden na afloop van de Olympische Spelen keerde Craig Montvidas terug als bondscoach. Er werd een vrijwel nieuwe selectie samengesteld en Montvidas wist hiervan in de daaropvolgende maanden een hechte groep te smeden. Na een lange Holland Tour domineerde Oranje in het Spaanse Valencia in 2009 en werd ongeslagen Europees kampioen. Van verschillende kanten kwamen complimenten op het vertoonde spel en het Nederlands softbalteam had weer een visitekaartje afgegeven.

Een jaar later (2010) was er opnieuw succes. In de Venezolaanse hoofdstad Caracas plaatste Oranje zich voor het eerst in 16 jaar weer voor de play-offs op een wereldkampioenschap. Een gedeelde zevende plaats (goed, statistisch gezien werd het de achtste) was uiteindelijk het resultaat. Het Nederlands

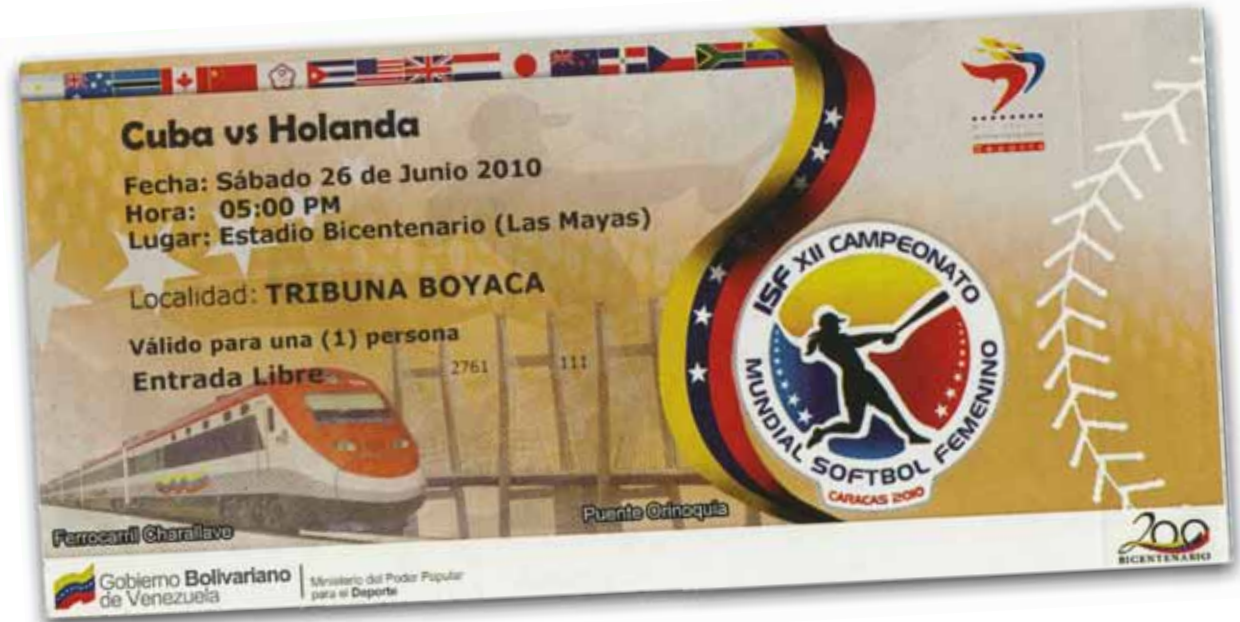
softbalteam timmerde ook internationaal weer aan de bekende weg. Net als een jaar eerder tijdens de World Cup of Softball in Oklahoma City (USA) werd Oranje ook in Caracas de publiekslieveling.

Voor het Nederlands softbalteam begon het jaar 2010 al in november 2009. Toen kwam de speelstersgroep voor het eerst bij elkaar en werkte de eerste indoortraining af. Een periode van drie trainingen per week ging van start, waarin ook bijna wekelijks een indoorwedstrijd werd gespeeld. Na succesvolle deelname aan de Indoor Cup in Schiedam en ook nu weer een reeks wedstrijden te hebben afgewerkt in de derde editie van de Holland Tour was Oranje klaar voor het grote werk van 2010: het wereldkampioenschap.

In de aanloop naar het WK kreeg Nederland de uitnodiging ook deel te nemen aan een internationaal toernooi in Venezuela, samen met het gastland en Cuba. En zo vertrok de ploeg op maandag 14 juni naar Venezuela, waar het uiteindelijk na

drie verschillende vluchten arriveerde in Puerto Ordaz in het oosten van het land. Oranje verraste onmiddellijk met een 2-0 overwinning op Venezuela, dat tijdens de laatste ontmoeting in Peking nog te sterk was gebleken. De zes wedstrijden tijdens de Triangular en Quadrangular de Sofbol Feminino in Puerto Ordaz en Barinas (in het westen van het land) betekende een uitstekende voorbereiding op het WK. En het leverde ook nog een mijlpaal op voor bondscoach Craig Montvidas, die voor de honderdste keer de Nederlandse ploeg leidde in een interlandwedstrijd.

Het WK begon voor Nederland met een thriller tegen Groot-Brittannië, dat ook op het EK in Spanje de voornaamste concurrent bleek. Voor zijn terugkeer naar de Nederlandse ploeg had Montvidas de leiding gehad bij de Britse ploeg en boekte ook daar succes. Dat was niet alleen in Spanje te zien, maar ook nu in Venezuela. Even leek Oranje te beginnen met een nederlaag, maar uiteindelijk werd met 5-4 gewonnen en dat bleek het begin van een succesvol toernooi. Na een 4-0 nederlaag in een goed duel tegen Japan won Nederland met 4-3 van

het op papier onbekende Argentinië en was met 3-0 te sterk van Cuba, nog zo'n onbekende tegenstander, waarvan tijdens de voorbereidende oefenwedstrijden nog werd verloren. Het betekende belangrijke overwinningen op weg naar het succes van 2010. Vervolgens werd Zuid-Afrika met 7-0 opzij gezet in de 500e interlandwedstrijd van het Nederlands softbalteam en die jubileumwedstrijd kreeg nog eens extra luister, omdat Dagmar Bloeming een no-hitter gooide!

Hoewel Nederland hierna van zowel Chinese Taipei als Canada verloor bleken de geboekte overwinningen doorslaggevend, want die resulteerden in plaatsing voor de play-offs. Voor het

eerst in zestien jaar! In de ontmoeting met Australië vocht Oranje voor wat het waard was en bleef tot het einde toe in de wedstrijd, maar verloor ten slotte met slechts 3-2. Dit had uitschakeling tot gevolg, maar Nederland had wederom de aandacht op zicht gevestigd!

In 2011 is het doel de Europese titel in Italië succesvol te verdedigen, waarna het vizier wordt gericht op het wereldkampioenschap van 2012 in Canada. Daar wil Oranje weer een stukje hoger klimmen op de internationale lijst. Het Nederlands softbalteam vervolgt in 2011 de ingeslagen weg op weg naar nieuwe uitdagingen. Stap voor stap!

Jong Oranje softbal met lege handen

Twee jaar geleden veroverde Jong Oranje Softbal de Europese titel in het Duitse Deggendorf en dus was de ploeg ook nu weer favoriet tijdens het toernooi in de Oostenrijkse hoofdstad Wenen. Maar het verliep allemaal anders en uiteindelijk stond de nationale jeugdploeg volledig met lege handen. Tijdens het congres van de European Softball Federation werd

besloten de A- en de B-poule van het Europees Junioren Kampioenschap samen te voegen tot één groot toernooi. Dat voorstel werd door de aangesloten landen aangenomen en zo kon het gebeuren dat er een recordaantal landen in Wenen deelnam aan het EK van 2010. Uiteraard een mooie ontwikkeling voor het Europese softbal, maar ook één met haken en ogen, want een misstap kon heel kostbaar worden. Om kampioen te worden moet uiteraard zoveel mogelijk worden gewonnen en moet ook de moeilijkste tegenstander opzij worden gezet, maar toch kan het mis gaan.

Jong Oranje won in de voorronde probleemloos van de (zwakkere B-landen) tegenstanders op weg naar de play-offs. En toen ging het mis. Maar het waren uiteindelijk de weersomstandigheden die de softbalsters parten speelden. Juist op de belangrijkste speeldag van het toernooi zorgde enorm veel regen voor problemen en het omzetten van het speelprogramma. De wedstrijd tegen Tsjechië werd gestaakt door de regen en moest de volgende dag worden uitgespeeld, gevolgd door het sleutelduel tegen Rusland. Jong Oranje moest zich een dag later al vroeg op het speelveld melden, terwijl iedereen er van overtuigd was dat er niet gespeeld kon worden. Dat bleek ook het geval. Tot tweemaal toe reisde het team onverrichterzake naar twee verschillende velden, waarna bij de derde keer nog een paar uur op de speellocatie moest worden gewacht, voordat de ontmoeting tegen Tsjechië uiteindelijk kon worden uitgespeeld. Jong Oranje won, maar moest zich vervolgens weer verplaatsen naar een ander speelveld voor het duel, minder dan een uur later, tegen Rusland. En toen ging het mis. Jong Oranje verloor en in één klap was alles weg: onttroning als kampioen, plaatsing voor de top drie en kwalificatie voor het WK van 2011 in Zuid-Afrika. Deze ontknoping kwam bij de speelsters en begeleiding als een enorme mokerslag aan. Zeker als je naar de eindstand kijkt. Jong Oranje sloot het duel met slechts één nederlaag af, maar viel buiten de boot, terwijl ploegen met twee of zelfs drie nederlagen in 2011 zullen afreizen naar Kaapstad. Wat dan ook de oorzaak was van het verlies tegen Rusland, feit is dat Jong Oranje door de nieuwe opzet in 2011 buitenspel staat.

De Jong Oranje-groep die in 2010 meedeed aan het EK stond bekend als Jong Oranje Rood en nam als zodanig ook deel aan de competitie in de hoofdklasse. Daarnaast werd ook nog een Jong Oranje Wit-team samengesteld. Speelsters in deze groep hadden de Cadetten-leeftijd en werden voorbereid voor selectie in Jong Oranje Rood. In 2011 is er een nieuwe Jong Oranje Wit-groep, waarvan een selectie zal deelnemen aan het Europees Kampioenschap in België.

Herensoftballers op eigen kracht verder

Het Nederlands herensoftbalteam had in 2010 het Europees Kampioenschap in het Tsjechische Havlickuv Brod op de agenda staan. Ter voorbereiding op het evenement speelde de ploeg van coach Kenny Dame een aantal oefenwedstrijden, maar nam ook weer deel aan het jaarlijkse Zeister Slot Toernooi in Zeist en het Storks International Softball Tournament in Den Haag.

2010 vormde voor de nationale herensoftbalploeg een uitdaging. Eind jaren tachtig werd voor het eerst een landelijke competitie gestart, die uitmondde in een volwaardige hoofdklasse. Voor het verslagjaar was besloten dat de hoogste afdeling in 2010 geen topsport-status meer zou hebben, maar viel onder de wedstrijd-sport. Hierdoor werden geen official scorers aangesteld en waren er ook niet altijd scheidsrechters 'voorradijg'. Toch wisten de vier ploegen, die in de hoofdklasse uitkwamen, een volwaardige competitie te spelen en werd er een nationale ploeg samengesteld.

In Zeist speelde Oranje een goed toernooi met ondermeer een overwinning op Denemarken, maar ook een grote nederlaag tegen Tsjechië. Nederland bereikte de play-offs, maar moest ook daarin uiteindelijk de meerdere in Tsjechië erkennen. Twee maanden later won Nederland het toernooi in Den Haag, waaraan door drie Europese clubteams en de nationale ploeg van België werd deelgenomen. Zeven dagen later kwam Nederland voor het eerst in actie tijdens het EK in Tsjechië en opende met een 12-2 zege tegen Slowakije. De ploeg won vijfmaal overtuigend, maar verloor ook fors van Tsjechië en Denemarken, de Europese grootmachten op herensoftbalgebied. Een eventuele nederlaag tegen Israël had het verloop van de play-offs mogelijk in het voordeel van Nederland kunnen draaien, omdat het dan op papier een 'makkelijker' tegenstander had kunnen treffen. Maar Oranje deed de sportieve plicht, won met 16-0 van Israël en moest het in de play-offs opnemen tegen Groot-Brittannië, waarvan met 7-8 werd verloren, zodat de ploeg buiten de medailles viel.

Dertiende titel voor oppermachtig Neptunus

Druipend van de champagne kon Steve Janssen die zonnige zaterdagmiddag in september toch niet nalaten een kanttekening te plaatsen bij de dertiende landstitel van 'zijn' Neptunus. "Hoe blij en trots we ook zijn, het blijft toch een titel met een zwart randje", sprak de coach nadat de titelhouder uit Rotterdam dankzij een 5-2 overwinning op L&D Amsterdam in de 'best-of-seven'-serie op een beslissende 4-2 voorsprong was gekomen.

Dat 'zwarte randje' had geen betrekking op het afhaken, na twaalf jaar, van hoofdsponsor DOOR Training & Coaching en evenmin op de aankondiging van aanvoerder Jeroen Sluijter dat hij er, steeds vaker geplaagd door blessures, na dit seizoen een punt achter zette. Nee, met de kampioensmedaille om de nek herinnerde Janssen fijntjes aan de afgang, eerder in het seizoen, in het Europese bekertoernooi. In eigen huis slaagde Neptunus er toen niet in zich te plaatsen voor de Final Four van eind september in Barcelona.

De Belg: "We hebben na dat toernooi bij elkaar gezeten en afgesproken alles achter ons te laten en ons als een echt team, onder het motto *Together Everybody Accomplishes More*, volledig te richten op prolongatie van de landstitel. Ik ben blij en trots dat dat is gelukt."

Met alle respect voor het opbouwwerk dat coach Charles Urbanus in Amsterdam verrichtte en begrip voor de klimatologische tegenslag die Corendon Kinheim in de play-offs ondervond – het is niet meer dan terecht dat de hoofdprijs voor het tweede achtereenvolgende jaar in de Maasstad belandde. De 'drietanders' zetten de competitie in de hoofdklasse volledig naar hun hand. Van de 42 wedstrijden gingen er welgeteld drie verloren. Om hun suprematie te benadrukken, sloten de Rotterdammers het seizoen af met vier 'shut-outs', om er in de daaropvolgende play-offs tegen Konica Minolta Pioniers nog eens drie 'clean sheets' aan toe te voegen. Zeven wedstrijden op rij zonder één enkel tegenpunt – op Neptunus' superioriteit stond geen maat, zo leek het.

Maar in de allereerste wedstrijd van de Holland Series bracht L&D Amsterdam de titelhouder terug in de realiteit die wil dat zo'n reeks volledig op zichzelf staat. Met Jos de Jong als winnende werper zette de jeugdige formatie van Urbanus – in Rotterdam nog wel – de toon voor de rest van de serie die, in weerwil van het geringe krachtsverschil en het grillige verloop, uiteindelijk toch de verwachte winnaar opleverde.

In een best-of-seven, zo was het verhaal vooraf, zou Neptunus met zijn sterke werperstaf moeilijk te kloppen zijn. Ook voor de Amsterdam Pirates die weliswaar Rob Cordemans als heuveltroef konden opvoeren, maar geen drie, vier starters van het kaliber Diegomar Markwell, Leon Boyd, Dushan Ruzic en Kevin Heijstek. De onverwachte 'wederopstanding' van Jos de Jong

bracht hoop in de harten van de hoofdstedelijke supporters. Hoop die werd gevoed door de topvorm die de bijna 36-jarige Cordemans aan de dag legde, maar die uiteindelijk ijdel bleek.

Man van de wedstrijd op Sportpark Ookmeer was zonder concurrentie Neptunus-werper Diegomar Markwell die slechts één Amsterdammer (Rashid Gerard) een honkslag toestond. De 'lefty' putte zijn inspiratie uit twee verliespartijen, eerder in de Holland Series. Steve Janssen: "Ik zei tegen Diego: Jij gooit

zaterdag, ik ga ervan uit dat je niet drie wedstrijden achter elkaar verliest." De werper beschaamde dat vertrouwen niet. "Je hebt van die dagen dat alles lukt", zei hij. "Dit was zo'n dag."

Met dertien landskampioenschappen is Neptunus nu alleen recordhouder in Nederland. Vorig seizoen voegden de Rotterdammers zich bij Haarlem Nicols, dat tot dan de lijst aanvoerde met twaalf titels. Onderweg naar nummertje dertien lieten de drietanders tal van records sneuvelen. Zo bleven zij 23 wedstrijden achtereenvolgens ongeslagen, schreven zij het grootste aantal overwinningen uit de clubgeschiedenis bij (39) en was de 3-0 tegen Pirates in wedstrijd 3 van de Holland Series al de zeventiende (!) shut-out van het seizoen.

ADO was net als in 2009 veroordeeld tot de Degradatie Series na in de play-downs driemaal te hebben verloren van Sparta/Feyenoord. Met Michael Martha in het coachvak, sterpitcher Bobby Carrington in twee van de vier wedstrijden op de heuvel en veteraan Eugene Henson terug op het veld liet ADO zich vervolgens niet verrassen door Almere Magpies. In de daaropvolgende promotie/degradatieserie tegen de kampioen van de overgangsklasse, UVV, stelde Almere '90 op 19 september de in 2009 veroverde plaats in de hoofdklasse veilig. Ondanks excellerende werpers (Derek Tarapacki en Cameron

Wheeler) bleef UVV na drie wedstrijden met lege handen achter. Nog geen maand later echter kozen de leden van Almere '90 om financiële redenen voor terugkeer naar de overgangsklasse. Daags erna stemde het bestuur van UVV in met het voorstel van de KNBSB de plaats van Almere over te nemen. De hoofdklasse bestaat zodoende komend seizoen weer uit acht ploegen.

Competitie

Softbal

Sparks Haarlem landskampioen na spannende ontknoping

Al enige jaren domineren Iber Lengua Terrasvogels, Sparks Haarlem en Tex Town Tigers in de hoofdklasse van het softbal. 2010 bracht daar geen verandering in. Wat wel veranderde was de uiteindelijke landskampioen, want Sparks Haarlem onttroonde Tex Town Tigers, dat tweemaal op rij de titel veroverde.

De drie genoemde ploegen, samen ook hofleverancier voor de nationale softbalploeg, zorgden niet alleen in de competitie voor aangename momenten, dat deden ze ook op het goed bezochte en georganiseerde Europa Cup-toernooi op het complex van Olympia Haarlem. Zo opende Terrasvogels, dat in 2009 de Cup Winners Cup won, het evenement met een spannende en lange tie-break wedstrijd tegen de Russen, gewonnen door de ploeg uit Santpoort, die de eerste werd met dertig deelnames aan een Europees bekertoernooi. Maar ook de slotdag was memorabel. Sparks Haarlem en Tex Town Tigers bereikten uiteindelijk de finale en zorgden voor spektakel. Vooral de eindstrijd van Sparks Haarlem (dat Terrasvogels uitschakelde) tegen het

Italiaanse Fiorini Forli zorgde voor softbalpromotie. De ploeg van Juni Francisca (die in 2010 werd uitgeroepen tot softbal-coach van het jaar) keek in de laatste slagbeurt tegen een 6-1 achterstand aan, maar kwam vervolgens tot een spectaculaire comeback. Sparks Haarlem scoorde zes punten, waarvan vijf met reeds twee nullen, won met 7-6 en pakte de Cup Winners Cup. Tex Town Tigers besliste de halve finale tegen Dornbirn Sharx pas laat, won met 1-0 en onttroonde de Oostenrijkse ploeg als bekerhouder. In de finale won de ploeg uit Enschede met 6-3 van DES Caserta (Italië) en won voor het eerst in de clubgeschiedenis de Europa Cup.

In de competitie stевenden Terrasvogels, Sparks Haarlem en Tex Town Tigers al vrij snel op de play-offs af. De grote vraag was wie de vierde ploeg ging worden. Nieuw in de hoofddklasse-competitie was de deelname van Jong Oranje als team. De hoofdklasse-verenigingen gingen akkoord met het plan de nationale jeugd ploeg in elk geval twee jaar te laten deelnemen aan de competitie ter voorbereiding op het WK junioren van 2011 in Zuid-Afrika. Helaas plaatste de ploeg zich niet voor het WK, maar ook in 2011 neemt Jong Oranje weer aan de competitie deel. Jong Oranje boekte drie overwinningen in de competitie van 2010, waarvan één op Twins en die nederlaag was heel

kostbaar voor de Oosterhoutse ploeg. Twins miste de play-offs en Centrals uit De Bilt plaatste zich voor het eerst voor de top vier. Maar net als het slot van de Europa Cup-toernooien had ook de ontknoping van het seizoen een spectaculair verloop, waarvan de softbal liefhebbers smulden. Ook dit was weer promotie voor het softbal.

Centrals zorgde bijna voor een enorme stunt in de play-offs, want het maakte het Sparks Haarlem enorm moeilijk en dwong vijf wedstrijden af om tot een beslissing te komen. Moe-gestreden moest Centrals zich uiteindelijk gewonnen geven en plaatste de Haarlemse formatie zich voor de Holland Series. De andere halve finale ging tussen regerend landskampioen Tex Town Tigers en Iber Lengua Terrasvogels. De openingswedstrijd in Santpoort werd vanwege de weersomstandigheden halverwege gestaakt en de volgende avond uitgespeeld. Tex Town Tigers won het duel uiteindelijk en legde daarmee de basis voor het bereiken van de finale om de landstitel. Tegenstander in de Holland Series was Sparks Haarlem, de ploeg die in het reguliere seizoen voortdurend de ranglijst had aangevoerd. En dat was niet voor niets, want ook in de Holland Series toonde Sparks zich de beste ploeg. Even leek Tex Town Tigers de best-of-five serie nog in eigen voordeel te gaan omdraaien, want in

het vierde duel kwam de ploeg uit Enschede voor eigen publiek sterk terug en won de wedstrijd in de tiebreak, waardoor een vijfde duel werd afgedwongen. Maar een dag later pakte Sparks Haarlem overtuigend de zege met 8-2 en werd de ploeg voor de achttiende keer landskampioen, waaronder overigens elf titels van voorganger HHC.

DSS, dat voor het eerst sinds 1985 weer op het hoogste niveau uitkwam, degradeerde, terwijl Olympia Haarlem het in de promotie/degradatie play-off moest opnemen tegen Gryphons. Die ploeg was een jaar eerder gedegradeerd en eindigde in 2010 in de overgangsklasse achter kampioen Alcmara Victrix, dat

promoveerde. Olympia Haarlem wist zich te handhaven door Gryphons de baas te blijven.

Kim Kluijskens (Sparks Haarlem), die haar lange loopbaan afsloot, werd uitgeroepen tot meest waardevolle speelster van de hoofdklasse, waarvoor ook Nadine Marinus (Tex Town Tigers) en Kate Gentile (Terrasvogels) waren genomineerd. Lindsey Meadows (Tex Town Tigers) werd opnieuw de beste werpster. Meadows, die in 2010 in Oranje debuteerde en in 2011 in Italië zal spelen, had daarbij concurrentie van Dagmar Bloeming (Sparks Haarlem) en Andee Lindgren (Twins). Britt Vonk (Tex Town Tigers) was de beste slagvrouw in 2010.

Competitie

Hoofdklasse

Team South wint de eerste All Star Game

Honkballend Nederland beleefde in 2010 een prachtige primeur. Voor het eerst in de geschiedenis werd er een All Star Game gehouden. Plaats van handeling was het Leen Volkerijk Stadion in Den Haag. Daar won op 4 juli Team South de allereerste editie van de All Star Game. Het werd in Den Haag 7-4 voor de ploeg van hoofdcoach Steve Janssen. Eugene Kingsale en Percy Isenia sloegen homeruns voor South dat bestond uit spelers van DOOR Neptunus, Konica Minolta Pioniers, ADO en Sparta/Feyenoord. Neptunus-infielder Dwayne Kemp van South werd met drie hits uit drie slagbeurten en een paar spectaculaire acties in het veld uitgeroepen tot MVP van het zeer geslaagde evenement. Kemp ontving zijn trofee uit handen van Bob Bergkamp. De nieuwe KNBSB-voorzitter sprak van een historische dag voor het Nederlandse honkbal. Bergkamp dankte de initiatiefnemers, de organiserende club ADO en alle vrijwilligers, en sprak de hoop uit dat de All Star Game zal uitgroeien tot een jaarlijks honkbalfeest van kaliber. Woorden van gelijke strekking waren voor aanvang van het duel ook al uitgesproken door Karsten Klein, de Haagse sportwethouder. Klein gooide de *ceremonial first pitch*. Hij beklom, ondanks pogingen van Bart Volkerijk om hem ervan te overtuigen niet te ver van de thuisplaat te gaan staan, gewoon de werpersheuvel om de eerste bal vervolgens hard over Neptunus-catcher Martijn Meeuwis heen te gooien. Team South scoorde in de eerste inning van het duel gelijk een run (1-0), maar het antwoord van North, gecoacht door Eelco Jansen en bestaande uit spelers van Corendon Kinheim, Almere Magpies, Mr.Cocker HCAW en L&D Amsterdam, kwam meteen in de volgende inning terug in de vorm van twee runs. South trok

in de gelijkmakende derde inning het initiatief naar zich toe door vier runs te scoren (4-2), mede dankzij een homerun van Eugene Kingsale van Neptunus. North scoorde een puntje tegen in de vierde inning, waarna Percy Isenia met een homerun met één man aan boord de score in de vijfde inning naar 7-3 in het voordeel van South tilde. Op het werpen van Neptunus-closer Berry van Driel lukte het North in de achtste inning toch nog om een run tegen te scoren. Vervolgens gooide zijn teamgenoot Dushan Ruzic de wedstrijd in het slot.

De Australische werper kreeg tijdens het duel de lachers op zijn hand. Bij het voorstellen van de twee teams had de speaker van dienst hem (en South-coaches Theo Geerman en Leo Voogd) vergeten aan te kondigen. Dat werd snel gecorrigeerd, waarna Ruzic nog even uit de dug-out kwam om applaus te oogsten. In de zevende inning kreeg hij de microfoon onder zijn neus en op de vraag of hij de wedstrijd koelbloedig uit zou gaan gooien antwoordde Ruzic: "Waarschijnlijk niet. Ik denk dat ik het ga verprutsen." Hilariteit alom, waarna Ruzic (8-0 met een ERA van 1.66) nog even aantoonde volkomen terecht tot All Star te zijn gekozen.

Reebok Homerun Derby

Percy Isenia van Sparta/Feyenoord won de allereerste Reebok Homerun Derby. De eerste honkman sloeg maar liefst tien homeruns in het Leen Volkerijk Stadion. In de finale versloeg

hij Lennart Koster van Konica Minolta Pioniers. Beiden stonden na de halve finale op zeven homeruns, op zich al een knappe prestatie op het grote veld van ADO, waarna Isenia er in de finale net eentje meer sloeg dan Koster. De power hitter van Sparta/Feyenoord ontving de winnaarstrofee uit handen van niemand minder Hamilton Richardson.

'Goede Tijden Slechte Tijden' acteur Mark van Eeuwen wist zich tijdens het celebrity toernooi als beste te onderscheiden. In de finale overleefde hij een rechtstreekse confrontatie met TMF VJ Veronica van Hoogdalem en 2008 Playmate of the Year, Mai-Lan Leenders.

Reebok, een wereldwijd merk dat sport- en lifestyle producten creëert en in de markt zet, wilde als naamgever van het evenement laten zien hoe moeilijk het is om een homerun te slaan. Slagmensen hebben circa 0,2 seconden om te reageren op een pitch, die met een snelheid van ver boven de 100 kilometer per uur over de thuisplaat suist. Sinds 2009 is Reebok official supplier van de KNBSB.

Oud-internationals

Het All Star-festijn begon met een wedstrijd tussen de oud-internationals en de Den Haag All Stars, die met 8-0 werd gewonnen door de mannen van Oranje. Maar belangrijker dan de zege was het feit dat zoveel spelers met een rijke staat van dienst weer eens samen op een honkbalveld stonden.

Robert Eenhoorn, goed voor twee runs en twee RBI's bij de ex-internationals, sprak van een bijzondere ervaring die volgens de oud-honkballer van de New York Yankees en Neptunus heel goed past in het jaarlijkse honkbalfeest dat de All Star Game moet gaan worden. "Dit smaakt absoluut naar meer. Het resultaat is ondergeschikt."

Ook aan Haagse zijde waren louter positieve reacties te horen ondanks de nederlaag. Bart Volkerijk, nog altijd de man met de meeste strike-outs en zeges achter zijn naam en deelnemer aan negen EK's en zeven WK's, glom van oor tot oor. Zelfs een beenblessure die hem tot een snel vertrek van de heuvel dwong kon de pret niet drukken. "Fantastisch om hier weer met al die

jongens te staan."

Het team van de oud-internationals bestond uit de volgende spelers: *Bob van Aalen, Eric de Bruin, Melfried Comenencia, Robert Eenhoorn, Mark Girolodi, Ron Girolodi, Ronald Jaarsma, Adonis Kemp, Geoffrey Kohl, Wim Martinus, Leo Voogd, Eric de Vries en Mike Crouwel.*

De Den Haag All Stars kwamen met de volgende namen in actie: *Rene Blok, Aldric Dunlop, John van Gulik, Gino Henson, Henk-Jan van Keulen, Arthur Mari, Rene Nieveld, Frank van Rest, Anthony Rayer, Stephan Rayer, Marco Tellekamp, Rob van der Vlist, Bart Volkerijk, Bas Wiedeman, Ron Stewart, Willem Tuijn, Louis Witloks en Hugo Wapperom.*

Team South

Starters

Catcher:	Martijn Meeuwis (DOOR Neptunus)
Eerste honk:	Percy Isenia (Sparta/Feyenoord)
Tweede honk:	Dwayne Kemp (DOOR Neptunus)
Derde honk:	Railly Legito (DOOR Neptunus)
Korte stop:	Michael Duursma (Konica Minolta Pioniers)
Linksvelder:	Danny Rombley (DOOR Neptunus)
Midvelder:	Shalimar Daantji (DOOR Neptunus)
Rechtsvelder:	Eugene Kingsale (DOOR Neptunus)
Aangewezen slagman:	Lennart Koster (Konica Minolta Pioniers)*
Startende pitcher:	Leon Boyd (DOOR Neptunus)
Reliever:	Berry van Driel (DOOR Neptunus)
*vervanger van Dê Flanegin (Konica Minolta Pioniers)	

Wisselspelers

Catchers:	Ramiro Balentina (Sparta/Feyenoord)
	Michel Korzeniewski (ADO)
Infield:	Bertie Richardson (ADO)
	Mervin Gario (Konica Minolta Pioniers)**
**vervanger van Roderick Simon (Sparta/Feyenoord)	
Outfield:	Nick Eppinga (Sparta/Feyenoord)
	Jakub Malik (Konica Minolta Pioniers)
Pitchers:	Eddie Aucoin (Konica Minolta Pioniers)
	Bobby Carrington (ADO)
	Dave Draijer (Konica Minolta Pioniers)
	Diegomar Markwell (DOOR Neptunus)
	Tim Roodenburg (Sparta/Feyenoord)
	Dushan Ruzic (DOOR Neptunus)
	Jurjen van Zijl (Konica Minolta Pioniers)
	Jean-Paul Gulincx (Konica Minolta Pioniers)***
	Jorian van Acker (DOOR Neptunus)
***vervanger van Arshwin Asjes (Konica Minolta Pioniers)	
Hoofdcoach:	Steve Janssen (DOOR Neptunus)
Assistent-coaches:	Theo Geerman (Konica Minolta Pioniers)****
	Ludwig Bernadina (Sparta/Feyenoord)
	Jan Collins (DOOR Neptunus)
	Leo Voogd (ADO)
**** vervanger van Peter Barentsen (Konica Minolta Pioniers)	

Team North

Starters

Catcher:	Sidney de Jong (L&D Amsterdam)
Eerste honk:	Kenny Berkenbosch (L&D Amsterdam)
Tweede honk:	Zair Koeiman (L&D Amsterdam)
Derde honk:	Vince Rooi (L&D Amsterdam)
Korte stop:	Nick Urbanus (L&D Amsterdam)
Linksvelder:	Bryan Engelhardt (Corendon Kinheim)
Midvelder:	Wuillians Vasquez (Mr.Cocker HCAW)
Rechtsvelder:	Dirk van 't Klooster (Corendon Kinheim)
Aangewezen slagman:	Rafaël Jozefa (Corendon Kinheim)
Startende pitcher:	Rob Cordemans (L&D Amsterdam)
Reliever:	Michiel van Kampen (Corendon Kinheim)

Wisselspelers

Catchers:	Jason Halman (Corendon Kinheim)
	Giovanni Samboe (Almere Magpies)
Infield:	René Cremer (Corendon Kinheim)
	Bart Gabriels (Mr.Cocker HCAW)
Outfield:	Bas de Jong (L&D Amsterdam)
	Roeland jr. Henrique (L&D Amsterdam)
Pitchers:	Patrick Beljaards (Corendon Kinheim)
	David Bergman (Corendon Kinheim)
	Ben Grover (L&D Amsterdam)
	Frank van Heijst (L&D Amsterdam)
	Nick Stuijbergen (Corendon Kinheim)
	Nick Veltkamp (Corendon Kinheim)
	Kyle Ward (Mr.Cocker HCAW)
	Joep de Wit (Almere Magpies) *
* vervanger van Scott Ronnenbergh (Almere Magpies)	
Hoofdcoach:	Eelco Jansen (Corendon Kinheim)
Assistent-coaches:	Randell Hannah (L&D Amsterdam)
	Ronald Jaarsma (Mr.Cocker HCAW)
	Hans Lemmink (Corendon Kinheim)
	Marco Wels (Almere Magpies)

Homplate umpire:	Olav Steijger
Eerste honk:	Jan Maarten Kuipers
Tweede honk:	Henri van Heijningen
Derde honk:	Johan Brandsma
Officiële scorers:	Feiko Drost en Linda Steijger

Vruchtbaar jaar voor de opleidingen

In 2010 is er veel gebeurd op het gebied van de trainer/coach opleidingen. Al enige jaren worden de opleidingen competentiegericht gegeven en moeten opdrachten in de praktijk uitgevoerd worden. Voor de derde keer is er een cursus TC3 gestart. Deze cursus leidt op tot zelfstandige trainer/coaches die opereren in de wedstrijd- of recreatiesport. Aan acht cursisten kon in oktober het diploma uitgereikt worden.

Daarnaast is de KNBSB gestart met een pilot TC4. Dit is de hoogste opleiding die de bond kan geven. De trainers/coaches zijn werkzaam in de topsport en hebben de talenten onder hun hoede. Met een groep van dertien deelnemers, voor een groot deel internationals, wordt er hard gewerkt aan het behalen van het diploma. Ferenc Jongejan heeft de cursus inmiddels al afgerond en is doorgegaan met TC5, de opleiding Topcoach.

Aan de basis is ook hard gewerkt. In de zomer is een oproep gedaan om de opleiding tot docent te volgen. Met elf kandidaten is in september gestart met de workshops. Natuurlijk

moeten deze aankomende docenten ook stage lopen. Daarvoor hebben ze de opdracht gekregen om een TC2 cursus, opleiding tot assistent trainer/coach, op te zetten in hun regio. Dat heeft er toe geleid dat er nu tachtig cursisten, verdeeld over zes cursussen, een TC2 cursus volgen.

Er zit dus weer groei in de opleidingen! Hopelijk worden er in 2011 meer dan honderd diploma's uitgereikt. Het is de ambitie van de KNBSB dat elk team getraind en gecoacht gaat worden door een gediplomeerde trainer/coach.

European Coach Clinic in Rotterdam een succes

De 24e editie van de European Coach Clinic (ECC) die op 11 en 12 december in Rotterdam werd gehouden, was een groot succes. De KNBSB pakte in 2004 de draad weer op met de ECC. Destijds met zestig deelnemers, maar dat aantal is inmiddels verdubbeld naar 120. Er waren 17 coaches en docenten van de KNBSB, 23 Academy-coaches, 6 hoofdklasse-coaches, 45 verenigingscoaches en 22 buitenlandse coaches aanwezig.

De European Coach Clinic wordt beschouwd als een van de beste clinics in Europa. Gerenommeerde topcoaches delen bij dit evenement gedurende achttien sessies hun kennis met de deelnemers. Daarbij komen alle belangrijke facetten van honkbal aan bod: *hitting, pitching, catching* en *outfield*, maar ook onderwerpen als *situational hitting, teamforming, throwing program, practice organisation* en *coaching third base*. Aan het einde van de clinic ontvangen de deelnemers een officieel certificaat. Clinicleider Jim Jones had in het Novotel Brainpark in Rotterdam een mooie line-up tot zijn beschikking met een goede mix van Amerikaanse en Nederlandse coaches. Het waren stuk voor stuk goede sprekers met goede onderwerpen. Vooral de beide Amerikaanse coaches spraken de deelnemers enorm aan. Oud Major League-speler Reggie Smith stond uitgebreid en gedetailleerd stil bij het slaan. College-coach Andy McKay besteedde in drie onderdelen aandacht aan het mentale aspect. Het was knap dat de organisatie Reggie Smith naar Rotterdam had gehaald. Smith, oorspronkelijk in de draft gekozen door de Minnesota Twins, begon zijn carrière in de Major League in 1963 bij de Boston Red Sox. In zijn zeven seizoenen bij Boston sloeg hij als switch hitter 149 homeruns en 536 runs binnen. In 1968 won hij een Golden Glove als buitenvelder. Na Boston kwam Smith nog uit voor de St. Louis Cardinals (1974-76), de Los Angeles Dodgers (1976-'81) en de San Francisco Giants (1982). In totaal deed hij mee aan zeven All Star Games en speelde hij vier World Series, waarvan hij er ééntje won, met de Dodgers in 1981. Smith speelde aan het eind van zijn carrière nog twee jaar in Japan bij de Yomiuri Giants, om vervolgens aan te gaan in de organisatie van de Los Angeles Dodgers als eerste

honkcoach en hitting instructor. Die laatste functie bekleedde hij ook voor Amerika tijdens de Olympische Spelen van 2000 in Sydney, waar Team USA de favoriete Cubanen van het goud afhield. Van de Nederlandse coaches is bekend dat het goede sprekers zijn en dat werd maar weer eens bevestigd. Robert Eenhoorn, Brian Farley, Steve Janssen en Charlie Urbanus hebben veel kennis van de sport en kunnen dat goed overbrengen. Tjerk Smeets, de nieuweling op het sprekersplatform, verzorgde een zeer aansprekende clinic over het blokken en aangooien als catcher. In 2011 wordt de ECC voor de vijftiengste keer gehouden. De eerste editie in 1985 stond onder leiding van Bill Arce met Jack Stallings en Tom Petroff (later coach van het Nederlands honkbalteam) als sprekers.

Competitie

BeeBall

BeeBall scoort goed als 'jeugdsportmarketing'

De KNBSB scoorde in 2010 goed met BeeBall. Omdat honkbal en softbal technisch moeilijke sporten zijn heeft de bond deze nieuwe laagdrempelige spelvorm ontwikkeld. De regels zijn eenvoudiger en er wordt gespeeld met een zachte bal. Binnen BeeBall bestaan twee varianten: Rookie League is bedoeld voor kinderen van 5 tot 8 jaar (zij spelen op een driehoekig veld met drie honken) en Major League voor kinderen van 8 tot 12 jaar (vier honken). Een belangrijk verschil met het 'normale' honkbal en softbal is dat de veldspelers bij BeeBall verplicht zijn om elke keer een positie op te schuiven. Zo leren de jonge spelers proefondervindelijk dat de eerste honkman een andere rol heeft dan de andere velders.

Met BeeBall hebben de clubs de beschikking over een nieuw aanbod waarmee zij jonge kinderen voor de sport kunnen winnen. Bovendien is het niet gebonden aan een honkbal- of softbalveld. Omdat het spel weinig ruimte vraagt, kan het ook op schoolpleinen en zelfs in gymnastiekhallen worden gespeeld. Door kleine teams en eenvoudige spelregels worden kinderen volledig in het spel betrokken en zijn ze volop in beweging.

Na elke gespeelde wedstrijd krijgt de BeeBall'er van de team-begeleider een sticker om op de BeeBall-spaarkaart te plakken, waarmee een diploma gehaald kan worden.

Dat BeeBall veel potentie heeft blijkt uit een publicatie in het boekje 'Jeugdsportmarketing' van het Nederlands Instituut voor Sport & Bewegen (NISB). Het boekje is een uitgave in kader van het programma Meedoen Alle Jeugd door Sport (2006-2010), waarvan de KNBSB deel uitmaakt.

Er worden in het boekje elf voorbeelden gegeven van 'sport-projecten' om de jeugd van Nederland aan het sporten te krijgen. Een daarvan is BeeBall, een nieuwe vorm van honkbal en softbal waarmee jonge kinderen op een speelse manier met de 'echte' sport in aanraking worden gebracht. De bond is bezig deze nieuwe spelvorm te promoten bij aangesloten verenigingen en scholen. 'BeeBall lijkt aan de vooravond te staan van een opmars', zo luidt de tekst in het boekje.

Nationale BeeBall-dag

De potentie van BeeBall kwam ook duidelijk naar voren tijdens de Nationale BeeBall-dag in 2010. Daar kwamen maar liefst 570 kinderen kwamen op af. Voeg daarbij nog eens zo'n 500 ouders, andere familieleden, vriendjes, vriendinnetjes en begeleiders, en er kan gerust worden gesproken van een groot succes. Sportiviteit en plezier gingen hand in hand tijdens het grootste honkbalevenement voor de jeugd in Nederland, dat op 12 juni op de velden van de Mampaey The Hawks in Dordrecht werd gehouden.

Op twintig velden speelden de 570 kinderen van 5 t/m 12 jaar verspreid over 68 teams in totaal 204 wedstrijden. Het resultaat: alleen maar blijde kinderen en ouders. "Naast het maatschappelijke belang van sportende jeugd, de gezondheid en het sociale aspect, is plezier het belangrijkste doel van deze dag", sprak Marieke van Tiggelen, de voorzitter van The Hawks, bij de start van het evenement.

Behalve de wedstrijden werden er voor de deelnemers ook tal van andere activiteiten georganiseerd. De opening was een gezamenlijke warming-up op muziek onder leiding van instructeur Rob Cordemans (oud-Hawkslid, nu werper van het Nederlands

team en van hoofdklasseclub L&D Amsterdam). Als ze even niet hoefden te spelen konden de kinderen zich op het spelletjesveld uitleven met de speedgun, het springkussen, het Rad van Fortuin en een heuse stormbaan.

BeeBall is een stoer, flitsend en leuk balspel voor kinderen van 5 tot en met 12 jaar. "Het is een eerste kennismaking met het echte honkbal. Kinderen raken vertrouwd met slaan, gooien, vangen en rennen en de technische vaardigheden van het honk- en softbal. Het plezier in het spel en het respectvol leren omgaan met elkaar staan daarbij bovenaan", aldus Van Tiggelen.

Scholentoernooi Almere

Nog een voorbeeld. Het jaarlijkse BeeBall Scholentoernooi in Almere was ook een groot succes. Het zag op woensdag 28 april op het sportpark Fanny Blankers-Koen geel, oranje, rood, wit en blauw van de jonge BeeBallers in de leeftijd van 5 t/m 8 jaar. In totaal deden er maar liefst 33 teams van elk 12 kinderen, afkomstig van 22 basisscholen uit Almere, mee aan het scholentoernooi op de velden van Almere '90.

Alle kinderen waren super enthousiast en deden geweldig hun best. Er werden zelfs de nodige homeruns geslagen. En ze maakten ook mooie acties in het veld. Het was een schitterende dag voor iedereen, want er ook van alles te doen voor de kinderen die niet meededen aan het toernooi. Broertjes, zusjes, neefjes, nichtjes, vriendjes en vriendinnetjes, ze konden zich heerlijk uitleven op een enorm springkussen.

Eerste BeeBall-diploma

Chris van Gorp uit Moergestel ontving in Rotterdam het aller-eerste BeeBall-diploma uit handen van international Eugene Kingsale. De 7-jarige honkballer van Roef! was op 10 mei op uitnodiging van de KNBSB te gast bij een training van het Nederlands honkbalteam. Terwijl Chris zijn ingelijste diploma

bewonderde kreeg hij voor de dug-out een welverdiend applaus van de voltallige Oranje-selectie en ook een ferme handdruk van bondscoach Jim Stoeckel.

Maar daarmee was het feestje van Chris, die met zijn ouders en zijn twee jaar oudere broer Stijn (hij is catcher in de pupillen van Roef!) naar Rotterdam was gekomen, nog niet voorbij. De eerste BeeBall van Nederland mocht namelijk meedoen aan de warming up, waarbij international Raily Legito als zijn mentor optrad. Ook kreeg hij volop de gelegenheid om handtekeningen van de spelers te verzamelen. Uiteindelijk kwam Chris tot de conclusie dat de warming-up met Legito toch wel het hoogtepunt van de avond was om vervolgens de 'shuffle-pas' nog even aan zijn moeder te demonstreren.

BeeBall Sam Michels uit het Brabantse Moergestel werd beloond met drie vrijkaarten voor de Haarlemse Honkbalweek. De 7-jarige Michels, ook lid van Roef!, mocht met haar ouders naar het Nederlands honkbalteam gaan kijken, omdat ze haar BeeBall C-diploma had behaald. De KNBSB zet van tijd tot tijd kinderen in het zonnetje die zich in den lande met enthousiasme op BeeBall hebben gestort.

Nieuw logo BeeBall

Om met BeeBall nog meer jongens en meisjes aan het honkballen en softballen te krijgen ontwikkelde de KNBSB in 2010 een nieuw logo dat het flitsende karakter uitstraalt. Het nieuwe logo zal met ingang van 2011 gebruikt worden in alle publicaties, folders, flyers en instructiemateriaal over BeeBall.

Training

Honkbaldagen in de meivakantie

In de meivakantie werden er in het land weer speciale trainingsdagen gehouden voor de honkballende jeugd. Zo organiseerde de Baseball Academy Kennemerland voor de tweede keer in opdracht van de KNBSB een trainingsdag. Ook in Zwijndrecht en Eindhoven waren er in die periode speciale honkbaldagen voor kinderen.

Op het Pim Mulier Sportcomplex in Haarlem beleefden ruim honderd jonge honkballers van alle clubs uit de regio Kennemerland een heerlijke honkbaldag, bedoeld voor kinderen in de leeftijd van 8 tot 15 jaar. De technische leiding in Haarlem was in handen van Bernie Beckman, de Technisch Manager van de Baseball Academy.

In Eindhoven was Bixie Baseball de organisator van deze speciale trainingsdag. Het evenement, waar de kinderen net als in Haarlem honkbaltraining kregen van aansprekende namen, werd daar gehouden bij PSV. In Zwijndrecht was Rotterdam United Baseball gastheer.

Winter School met ruim 800 kinderen!

Ook als de bladeren naar beneden dwarrelen wordt er overal in het land nog volop gehonkbald en gesoftbald. Op zaterdag 23 oktober vond in o.a. Amsterdam de eerste aflevering van de KNBSB 'Winter School 2010' plaats. Er deden meer dan honderd kinderen aan mee. Het programma werd daar uitgevoerd door Diamonds Amsterdam. De kinderen konden daarvoor terecht in de nieuwe PNH Hal op het Pim Mulier Sportpark.

De 'Winter School' is een breedtesportactiviteit van de KNBSB. De deelnemende kinderen krijgen gedurende zes zaterdagen of zondagen een anderhalf uur durende training van spelers en coaches die hun sporen in het honkbal en softbal hebben verdiend. Pitchen, catchen, fielden, slaan, alles komt aan bod. In Rotterdam bijvoorbeeld waren Kevin Heijstek, Earmy Isabella en Melfried Comenencia de instructeurs, in Voorburg gingen de softbalsters Saskia Kosterink, Solange Starrenveld, Fabienne van

Uden en Chantal Versluis met de kinderen aan de slag. Behalve Haarlem waren er ook Winter Scholen in Amsterdam, Hengelo, Voorburg, Leek, Eindhoven en Rotterdam.

G-honkbal timmert aan de weg

De KNBSB wil laten zien dat honkbal ook gespeeld kan worden door mensen met een beperking. G-honkbal maakt deel uit van het nieuwe aanbod waarmee de KNBSB zoveel mogelijk mensen aan het honkballen en softballen wil krijgen.

Vorig jaar was de bond met G-honkbal aanwezig bij de tiende Open Dag van de Johan Cruyff Foundation in het Olympisch Stadion in Amsterdam. Ruim tweeduizend kinderen met en zonder beperking kregen de gelegenheid samen te spelen en sporten tijdens verschillende demonstraties en clinics. De KNBSB verzorgde een aantal clinics G-honkbal. Rebecca

Soumeru, Anne Blaauwgeers, Femke van Dusschoten, Solange Starrenburg en Chantal Versluis, allemaal speelsters van het Nederlands softbalteam, waren samen met hun coach Craig Montvidas de hele dag in de weer om de kinderen een onvergetelijke dag te bezorgen.

Nog voor de clinics begonnen liep het al storm bij de slagkooi en op het veldje. De dames moesten al meteen met een jonge fan op de foto en er was alleen even tijd om te rusten tijdens het muzikale optreden. De ambassadeur van G-honkbal, Tjerk Smeets, was er ook om een balletje te gooien en te slaan met de kinderen.

In 2011 gaat de KNBSB door met het ontwikkelen en promoten van G-honkbal door bijvoorbeeld (indoor)toernooien te organiseren. Die toernooien staan ook open voor mensen met een beperking(en) zonder honkbal- en softbalervaring.

European Big League Tour daverend success

De European Big League Tour van Rick van den Hurk, die in 2010 voor het eerst werd gehouden, mag een enorm succes worden genoemd. De Nederlandse pitcher en vier van zijn Major League-collega's gaven begin november achtereenvolgens in Eindhoven, Haarlem, Rotterdam en Antwerpen een speciale clinic. In totaal maakten ruim duizend kinderen een onvergetelijke dag mee. Ook in 2011 wil Van den Hurk zijn Tour weer organiseren.

Overigens bleef het ook in Amerika niet onopgemerkt dat hij in zijn vaderland de populariteit van het honkbal probeert te vergroten. Ook op de website van de Baltimore Orioles, de club waar de Nederlander onder contract staat, werd aan-

dacht besteed aan het initiatief van Van den Hurk. Toenmalig KNBSB-stagiair Jesper Perik was er bij in Rotterdam en maakte onderstaand verslag:

In de gloednieuwe uitbreiding van het Rotterdam Topsport-centrum, die nog niet eens officieel was geopend, werden bijna 300 kinderen, afkomstig uit heel Nederland, op een fantastische honkbalavond getraakteerd.

Rick van den Hurk, pitcher in dienst van Major League-club Baltimore Orioles, reisde met zijn European Big League Tour door Nederland en België om kinderen in aanraking te laten komen met de Major League. Daartoe had Rick vier andere Major

League-spelers meegenomen en samen gaven ze in vier steden een clinic. Daarbij werd geld ingezameld voor KiKa, een organisatie die zich inzet voor kinderen met kanker. Dat gebeurde onder meer door een speciaal VIP dinner 'The American Way', compleet met een veiling voor het goede doel.

De clinics in Eindhoven (zaterdag 6 november) en Haarlem (zondag 7 november) waren al een groot succes, en op dinsdag 9 november was Rotterdam aan de beurt. Uit alle hoeken en gaten van Nederland waren kinderen, allemaal strak in het honkbal- en softbaluniform, op de European Big League Tour afgekomen. De veelal lange reis werd uiteindelijk beloond met een fantastische avond. Rick van den Hurk, Gregory Halman (Seattle Mariners),

John Baker (Florida Marlins), Adam Jones (Baltimore Orioles) en Jeremy Guthrie (Baltimore Orioles) maakten samen met voormalig Big League-speler Brady Anderson onder luid gejuich hun opwachting in de Rotterdamse hal.

De 300 kinderen werkten vervolgens een 'traject' af, waarbij alle aspecten (pitchen, fielden en slaan) van het honkbal aan bod kwamen, zodat iedereen zijn favoriete onderdeel kon doen. Daarnaast kregen ze ook nog de kans om vragen te stellen aan de Major League-spelers. Bij alle onderdelen waren bovendien spelers van het Nederlands honkbalteam aanwezig om te assisteren.

In Rotterdam waren dat Diegomar Markwell, Eugene Kingsale, Dwayne Kemp, Raily Legito, Kevin Heijstek en Berry van Driel. De kids hadden de tijd van hun leven, maar ook de meegereisde

ouders keken hun ogen uit. Vooral de Q&A-sessies waren erg populair; "Op twee meter afstand van je helden mogen zitten en ze vragen kunnen stellen! Wat een geweldige ervaring voor deze kinderen", zo verwoordde een van de ouders.

Na afloop van de clinic konden de jonge deelnemers nog een handtekening scoren van alle MLB-spelers die daar, gezeten achter hun tafels in de kantine van het Topsportcentrum, alle tijd voor namen. En poseren voor een foto was ook geen probleem. Alle kids kregen daarna nog een tas mee naar huis met MLB-goodies, kortom iedereen die naar Rotterdam was gekomen – kinderen, ouders en spelers – kon terugkijken op een fantastische evenement.

De Koninklijke Nederlandse Baseball en Softball Bond wil alle sponsors, partners en suppliers bedanken voor hun steun. In 2010 waren dat:

Honkbal en softbalkalender 2011

Honkbal

1 t/m 13 maart

St. Petersburg International Baseball met Nederlands team.

9 april

Start hoofdklasse

31 mei - 1 juni t/m 4 juni - 5 juni

Kwalificatietoernooien Europa Cup clubteams in Amsterdam en Parma (Italië).

19 juni

All Star Game in Utrecht

23 juni t/m 3 juli

World Port Tournament in Rotterdam

4 t/m 10 juli

EK voor junioren in Gijon (Spanje)

18 t/m 23 juli

EK voor cadetten (België)

11 augustus

Start play-offs hoofdklasse

24/25 september

Final Four (Europa Cup) in Brno (Tsjechië)

Softbal

26 en 27 februari

National Team Indoor Showcase vrouwen in Amsterdam

28 februari t/m 14 maart

Oefenstage Nederlands team in Florida

16 april

Start hoofdklasse vrouwen

11 t/m 13 juni

Softbalevenement in Alkmaar met clubteams en Oranje (vrouwen)

31 juli t/m 6 augustus

EK voor vrouwen in Friuli en omgeving (Italië).

8 t/m 13 augustus

EK voor cadetten (meisjes) in Deurne (België)

15 t/m 20 augustus

Europa Cup voor clubteams vrouwen

27 augustus

Start play-offs hoofdklasse vrouwen

1 oktober

Start Holland Series vrouwen

